

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu **S. Z. a.s. S.** IČO: X., s ustanoveným správcom konkurznej podstaty **JUDr. R. M., P.**, o **konečnej správe**, na odvolanie **doterajšieho správcu konkurznej podstaty JUDr. I. G., B.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 8K 221/01-703 zo dňa 19. januára 2010, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 8K 221/01-703 zo dňa 19. januára 2010 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením schválil konečnú správu o speňažení majetku z konkurznej podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 30. 10. 2008 v znení doplnku zo dňa 30. 09. 2009, predloženú správcom konkurznej podstaty JUDr. R. M.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že konečná správa bola vyvesená na úradnej tabuli súdu dňa 29. 10. 2009, kedy boli úpadca a veritelia upovedomení o jej vyvesení prostredníctvom Obchodného vestníka č. 209B/2009. Proti konečnej správe podal námietky veriteľ **S. K. a. s., B.**, IČO: X., ktorý namietal, že uspokojenie pohľadávky, na ktorú mal zriadené záložné právo, je neprimerane nízke, že pohľadávky proti podstate (DPH) neboli v konečnej správe uvedené a tiež výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty. Námietky podal aj doterajší správca konkurznej podstaty JUDr. I. G., ktorý namietal, že súčasný správca konkurznej podstaty pri hodnotení podielu oboch správcov a odmeny z toho vyplývajúcej dostatočne nezohľadnil podiel práce pri začatí konkurzu a finančný podiel získaný do konkurznej podstaty doterajším správcom konkurznej podstaty.

Námietky veriteľa S. K. a. s., B. a doterajšieho správcu konkurznej podstaty súd prvého stupňa nepovažoval za dôvodné. Vo vzťahu k námietke veriteľa týkajúcej sa nízkeho uspokojenia jeho pohľadávky konštatoval, že veriteľ vôbec nešpecifikoval dôvod, resp. príčinu nízkeho uspokojenia, námietku ohľadne vyplatenia pohľadávok proti podstate správcu podrobne vysvetlil v podaní zo dňa 30. 11. 2009 a výpočet odmeny je v súlade s § 7 vyhlášky č. 493/1991 Zb. K námietke JUDr. G. uviedol, že sa stotožnil s dôvodmi správcu konkurznej podstaty (uvedené na pojednávaní konanom dňa 19. 01. 2010), ktoré určil pri rozdelení výpočtu odmeny pre správcov a zároveň akceptoval aj výšku odmeny pre oboch správcov.

S poukazom na vyššie uvedené námietky ako nedôvodné zamietol a podľa § 29 ods. 3 a 4 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov schválil konečnú správu tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie doterajší správca konkurznej podstaty JUDr. I. G.. Namietal, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné, pretože v jeho odôvodnení súd neuviedol, z akých dôvodov jeho námietky zamietol. Súd sa len stotožnil s dôvodmi správcu konkurznej podstaty, ktoré mali byť uvedené na pojednávaní konanom dňa 19. 01. 2010 bez toho, aby tieto dôvody v odôvodnení svojho uznesenia aj uviedol. Ďalej namietal, že z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, akým spôsobom sa súd vysporiadal s námietkami, že správca konkurznej podstaty vychádzal z matematického vyčíslenia odmeny tak, že v zmysle zákona primerane prihliadol na finančný prospech, získaný správcom konkurznej podstaty pre podstatu a na dĺžku obdobia výkonu funkcie správcu. Uviedol, že napáda najmä druhú časť vyčíslenia odmeny správcu konkurznej podstaty, a to vyčíslenie odmeny podľa dĺžky obdobia. Poukázal na to, že činnosti vyznačujúce sa veľkou časovou, organizačnou a odbornou náročnosťou boli vykonané najmä ním ako prvým správcom konkurznej podstaty, pričom súčasný správca dokončil len niekoľko súdnych sporov (asi 2), uzavrel súdny zmier a predal jednu malú nehnuteľnosť za nepatrnú cenu. Následne po speňažení konkurznej podstaty a skončení sporov už žiadnu činnosť nevykonával a čakal, ako mu za uvedené obdobie narastie odmena. Z porovnania činnosti, týkajúcej sa práce a súdnej zaangažovanosti, u oboch správcov mal za to, že doterajší správca urobil asi 90% práce a súčasný správca vykonal asi 10% práce. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie o odmene správcov konkurznej podstaty zmenil a priznal im odmenu v podiele 80:20 v prospech správcu konkurznej podstaty JUDr. I. G..

Súčasný správca konkurznej podstaty JUDr. R. M. vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnuté uznesenie je vecne správne a náležité odôvodnené. Hodnotenie podielov oboch správcov bolo vykonané v zmysle ust. § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb., na základe ktorej bol vypočítaný rozsah doby činnosti u doterajšieho správcu JUDr. I. G. vo výške 62,40 % (za obdobie od 31. 01. 2002 do 26. 05. 2006) a rozsah činnosti vo výške 80 %. Rozsah doby činnosti u súčasného správcu bol vypočítaný vo výške 37,60% (za obdobie od 27. 05. 2006 do 31. 12. 2008) a rozsah činnosti vo výške 20%. Následne bola odmena pre správcov určená ako aritmetický priemer vecného hľadiska a časového hľadiska, čo u doterajšieho správcu predstavuje 71,20% ako priemer hodnôt 62,40% a 80% a u súčasného správcu predstavuje aritmetický priemer 28,80% ako priemer hodnôt 37,60% a 20%. Poukázal na to, že podanie námietok sa spravuje koncentračnou zásadou a po uplynutí lehoty na podanie námietok voči konečnej správe namietateľ nemôže meniť obsah námietok a rozširovať ich dôvody. Keďže JUDr. G. podal veľmi vágne a neurčité námietky, súd prvého stupňa ich vyhodnotil ako nedôvodné. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na jeho zrušenie.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa ust. § 29 ods. 3 a 4 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/1991 Zb.“) schválil konečnú správu o speňažení majetku z konkurznej podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, predloženú súdu správcom konkurznej podstaty dňa 30. októbra 2008. Jej opravená verzia bola súdu doručená dňa 20. novembra 2008 a doplnok ku konečnej správe bol doručený dňa 21. októbra 2009.

Keďže uznesenie o schválení konečnej správy je právnym základom pre rozvrhové uznesenie, musí byť z neho zrejماً suma, ktorá je určená na rozdelenie veriteľom, výška nákladov správy a výška odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty. Napadnuté uznesenie uvedené údaje neobsahuje.

Odvolateľ v odvolaní poukázal na to, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol, z akých dôvodov zamietol jeho námietky. Uviedol len, že sa stotožnil s dôvodmi správcu konkurznej podstaty, ktoré mali byť uvedené na pojednávaní dňa 19. 01. 2010. Poukázal na absenciu dôvodov napadnutého rozhodnutia, čo má za následok jeho nepreskúmateľnosť.

Podľa § 29 ods. 3 zákona č. 328/1991 Zb. súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov. Upozorní pritom, že do 15 dní odo dňa, keď konečná správa a vyúčtovanie boli vyvesené na úradnej tabuli súdu, môžu proti nim podať námietky.

Námietku odvolateľa, aby odvolací súd rozhodnutie o odmene správcov konkurznej podstaty zmenil a priznal odmenu v podiele 80:20 v prospech doterajšieho správcu konkurznej podstaty JUDr. I. G. vo vzťahu k súčasnému správcovi JUDr. R. M., Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval za dôvodnú v zmysle ust. § 29 ods. 3 zákona č. 328/1991 Zb. V predmetnej konkurznej veci bol ku konečnej správe predložený a následne dňa 29. 10. 2009 vyvesený na úradnej tabuli súdu jej doplnok. Dňa 13. 11. 2009 boli proti nemu JUDr. G. podané námietky, v ktorých uviedol, že niektoré položky sú nesprávne/nepresne uvedené a pri hodnotení podielov oboch správcov a odmeny z toho vyplývajúcej súčasný správca dostatočne nezohľadnil podiel prác pri začatí konkurzu, finančný podiel získaný doterajším správcom konkurznej podstaty a rozsah jeho činnosti. JUDr. G. však vo svojich všeobecných námietkach konkrétne neuviedol, v akom smere sú odmeny správcov nesprávne/nepresné, pričom tak učinil až v podaní zo dňa 19. 01. 2010, t. j. po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie námietok, z dôvodu ktorého nebolo možné prihliadnúť na doplnenie dôvodov námietok v podaní zo dňa 19. 01. 2010, na ktoré sa JUDr. G. odvolával vo svojom odvolaní proti napadnutému uzneseniu.

Súčasťou obsahu práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s uplatneným nárokom. Iba takéto rozhodnutie umožňuje účastníkom

posúdiť postup súdu, ktorý vec prejednal a rozhodol, a zároveň je preskúmateľné odvolacím súdom.

Súd prvého stupňa sa pri vyhotovení napadnutého uznesenia neriadil vyššie citovanými ustanoveniami, ani ustanovením § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2 a § 169 ods. 1 O. s. p., keďže napadnuté uznesenie dostatočne neodôvodnil a takéto rozhodnutie je nepreskúmateľné odvolacím súdom. Takýmto postupom súd prvého stupňa obmedzil odvolateľa v jeho práve na spravodlivé konanie a pri podaní opravného prostriedku vo vzťahu k zákonom vymedzeným odvolacím dôvodom, v dôsledku čoho mu odňal možnosť konať pred súdom.

Vzhľadom na uvedené zistenie odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia mu vec vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 21. júla 2010

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová